

nápravu. Ostatně třeba připomenouti, že počet nalezených padělků tak, jak je uveden ve zmatečných stížnostech, totiž 5 kusů padělaných Kč 20, dva úlomky pětimarkových mincí, jedna padělaná pětimarka a dalších 268 pětimarek, při správném výkladu zákona neodpovídá za žádných okolností zákonnému pojmu »málo padělků menší ceny«.

Čís. 5713.

Katastrální měřický úřad není »úřadem« po rozumu § 1 zák. čl. XL:1914; jeho úředník není členem, nýbrž jen orgánem úřadu ve smyslu cit. zákona.

Koná-li úředník katastrálního měřického úřadu, třebas jen na žádost soukromé strany, měření v rámci oprávnění daného zákonem čís. 177/1927 Sb. z. a n., požívá při tom ochrany podle zák. čl. XL:1914.

(Rozh. ze dne 13. října 1936, Zm IV 360/36.)

Nejvyšší soud, přezkoumaj trestní věc proti M. M. a spol., obžalovaným pro zločin násilí proti orgánu vrchnosti atd., vyhověl zmatečné stížnosti veřejného žalobce, uplatněné z důvodu zmatečnosti podle § 385, čís. 1 b) tr. ř., rozsudky obou nižších soudů z tohoto důvodu zmatečnosti zrušil ve výroku o kvalifikaci činu obžalovaných a kvalifikoval čin a) obžalované M. M. jako zločin násilí proti orgánu vrchnosti podle § 4, odst. 2, § 6, odst. 2 zák. čl. XL:1914, b) obžalovaného I. M. jako přečin násilí proti orgánu vrchnosti podle § 4, odst. 2 zák. čl. XL:1914, který spáchali tím, že dne 2. října 1934 v R. mimo případ shluknutí překáželi měřickému komisaři katastrálního měřického úřadu v R. Ing. I. K-ovi ve vyměřování pozemku, nařízeném hlavním finančním ředitelstvím v Užhorodě, a to tak, že M. M-ová vytrhla ze země výtyčku a oba křičeli, že pozemek vyměřovati nedají a každého, kdo naň vstoupí, pobijí.

Z d ů v o d ů:

Zmatečná stížnost veřejného žalobce, pokud se domáhá odsouzení obžalovaných podle zák. čl. XL:1914, je oprávněná.

Nelze jí sice přisvědčiti, pokud se domáhá odsouzení obžalovaných pro zločin podle § 2, odst. 2 cit. zák., neboť pod pojem úřadu nespadají ty státní a pravomocenské úřady a ti úředníci, kteří spolupůsobí při uskutečňování státních úkolů bez toho, že by jim byla dána samostatná rozhodovací a donucovací moc nad občany, kterou nemá katastrální měřický úřad, jsa jen výkonným úřadem katastrálním, avšak nutno přiznat oprávnění zmatečné stížnosti, pokud se domáhá odsouzení obžalovaných pro trestný čin podle zák. článku XL:1914.

Nižší soudy kvalifikovaly čin obžalovaných jako přestupek podle § 41 přest. tr. z., vyslovivše právní názor, že Ing. I. K. nebyl ve výkonu svého povolání, poněvadž se měření nekonalo na výzvu anebo žádost soudu anebo jiného úřadu, ale na žádost soukromé strany, a proto pro

tento případ nepožíval ochrany úřadu uvedené v zák. čl. XL:1914. Tomuto názoru nelze přisvědčiti.

Odvolací soud zjistil, že hlavní finanční ředitelství v Užhorodě povolilo dne 25. září 1934, aby komisař katastrálního měřického úřadu v R. Ing. I. K. vyměřil pozemek v protokole k žádosti připojeném označený, a to na žádost a náklad I. K. (soukromé strany).

Povolení toto stalo se zřejmě na základě ustanovení § 74 zák. čís. 177/1927 Sb. z. a n. Podle tohoto ustanovení ministerstvo financí stanoví čas od času v dohodě s ministersvem veřejných prací, kdy může katastrální měřický úředník provést měření na žádost a náklad stran, a vyhlásí sazby poplatků za takové měření. Tyto poplatky se vybírají a vymáhají jako přímé daně a připadají státní pokladně.

Z toho vysvítá, že ministerstvo financí a v přenesené působnosti hlavní finanční ředitelství, v souzeném případě v Užhorodě, může povolit, aby na určitém pozemku byly provedeny na žádost a náklad strany vyměřovací práce úředníkem katastrálního měřického úřadu.

Z ustanovení zmíněného předpisu, že sazbu za takový úkon stanoví úřad a poplatek plyne do státní pokladny, že se tento poplatek může vybírat a vymáhat jako přímá daň, bezpochyby vysvítá, že katastrální měřický úředník takové, byť i na žádost soukromé strany prováděné měření nevykonává jako osoba soukromá pro svůj výdělek, ale jako úředník katastrálního měřického úřadu v rámci oprávnění daného zákonem čís. 177/1927 Sb. z. a n. Toto zdůrazňuje také důvodová zpráva k § 74 cit. zák.

Jde tedy o úkon podle zákona a na základě rozhodnutí kompetentního úřadu úředníkem v oboru jeho úřední působnosti provedený a tedy o úřední výkon, který je po právu.

Naproti tomu s názorem, že úředník katastrálního měřického úřadu je členem »úřadu« ve smyslu zák. čl. XL:1914, nelze souhlasiti.

§ 1 cit. zák. v odstavci 1 uvádí všeobecně pojem úřadu, kdežto v odst. 2 uvádí dva konkrétní případy, které by jinak nespadaly pod všeobecný pojem úřadu uvedeného v 1. odstavci.

Případ, o který jde, nedá se podřaditi pod ustanovení odst. 2 § 1 cit. zák., takže jen s hlediska § 1, odst. 1 cit. zák. třeba řešiti, zda v souzeném případě šlo o úřad, případně o člena úřadu.

Zákon v § 1, odst. 1 cit. zák. mluví o soudních úřadech a těmto na roveň staví úřady veřejné správy. Poněvadž soudní úřady podle zákona mají donucovací moc proti občanům, je třeba pod pojmem »úřad veřejné správy« rozuměti takový veřejný úřad, který je vybaven stejnou mocí, to jest, který má při uskutečňování státních účelů samostatnou rozhodovací a donucovací moc.

O katastrálním měřickém úřadě nelze však tvrdit, že by měl donucovací moc proti občanům, zvláště že by byl oprávněn vydávati nařízení a rozkazy, které by mohly být provedeny i s upotřebením donucovacích prostředků.

Podle § 1 zák. čís. 177/1927 Sb. z. a n. je katastrální měřický úřad jen výkonným úřadem katastrálním, kdežto správou pozemkového katastru jsou pověřeny finanční úřady druhé stolice.

Na základě uvedeného nelze tedy úředníka katastrálního měřického úřadu považovati za »člena úřadu« ve smyslu zákona, ale jen za »orgán vrchnosti« ve smyslu zákona.

Podle zjištění nižších soudů M. M-ová, znajíc Ing. I. K. jako katastrálního měřického úředníka, za tím účelem, aby měření překazila a přes to, že se Ing. I. K. dostavil s četnickou asistencí, vytrhla výtyčku a prohlásila, že pobije každého, kdo na pozemek vstoupí. Tato zjištěná činnost obžalované M. M. úplně vyčerpává skutkovou podstatu zločinu podle § 4, odst. 2, § 6, odst. 2 zák. čl. XL:1914.

Podle zjištění nižších soudů obžalovaný I. M. při téže příležitosti z téhož důvodu, znaje úřední postavení přítomných osob, vyhrožoval, že je pobije, že jim nepomůže ani inženýr ani četníci, takže tato činnost vyčerpává skutkovou podstatu přečinu podle § 4, odst. 2 zák. čl. XL:1914. Bylo proto třeba rozsudek odvolacího soudu na základě zmateční stížnosti veřejného žalobce zrušiti a činy obžalovaných kvalifikovati podle cit. zák. ustanovení.

Čís. 5714.

Postup podľa § 6, čís. 4, veta štvrtá zákona čís. 562/1919 Sb. z. a n. je na mieste vtedy, keď v prípade pozdejšie súdenom nebolo ešte rozhodnuté o podmienenom odklade výkonu trestu.

(Rozh. zo dňa 13. októbra 1936, Zm IV 372/36.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti L. V. pre prečin ťažkého ublíženia na tele atď., z moci úradnej zrušil z dôvodu zmätočnosti podľa § 384, čís. 4 tr. p. a predposl. odst. § 518 tr. p. rozsudok o úhrnnom treste v celom rozsahu, vymeranie úhrnného trestu pominul a krajskému súdu v K. uložil, aby podľa odst. 2 § 8 zákona čís. 562/1919 Sb. z. a n. rozhodol o tom, či sa odsúdený L. V. vo veci Tk V 1697/33 vo skutočnej dobe osvedčil; zmatočnú sťažnosť odsúdeného poukázal na toto rozhodnutie.

Z d ô v o d o v:

Proti rozsudku krajského súdu, ktorým bol odsúdenému L. V. v smysle §§ 517 a 518 tr. p. a § 6, čís. 4 zákona čís. 562/1919 Sb. z. a n. vymeraný úhrnný trest a nariadený výkon trestu, podal menovaný odsúdený sťažnosť — správne zmatočnú sťažnosť — žalovanú zrejme na § 385, čís. 2 tr. p. pre nariadenie výkonu trestu podmiennečne mu uloženého vo veci Tk V 1697/33.